Det kongelige Theaters Repertoire.

Nr. 190.

Troubadouren.

Opera i 4 Akter.

Texten af S. Cammarano, Musiken af Guiseppe Verdi.

Oversat fra Italiensk af H. P. Holst.

Andet Oplag.

Kjøbenhavn.
Det Schubotheske Forlag
— Lybecker & Hirschsprung —
1894.

Pris: 35 Øre.

Af det Kongelige Theaters Repertoire

er udkommet paa **Det Schubotheske Forlag** (Lybecker & Hirschsprung).

Nr. 8. Vejen til Ødelæggelse, Komedie af Holcroft. 55 Øre. — Nr. 9. De væltede Vogne, Syngestykke af Dupaty. 30 Øre. — Nr. 10. Skovhuggerens Søn, Syngestykke af Planard. 35 Øre. — Nr. 11. Kinafarerne, Syngestykke af P. A. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 13. Gesandten, Lystspil af Scribe og Delavigne. 25 Øre. — Nr. 14. Efterskriften, Lystspil af Holbein. 20 Øre. — Nr. 15. Valentine af Mayland, Syngestykke af Bouilly. 25 Øre. — Nr. 16. Isidor og Olga. Sørgespil af Raupach. 40 Øre. — Nr. 17. Murmesteren, Syngespil i 3 Akter af Scribe og Delavigne, Musiken af Auber. 35 Øre. — Nr. 18. Destillatøren, original Vaudeville. 40 Øre. — Nr. 19. Den fortrædelige Formiddag, Lystspil. 25 Øre. — Nr. 22. Hellig Tre Kongers Aften, Lystspil af Shakespeare. 60 Øre. — Nr. 24. De muntre Koner, Lystspil af Shakespeare. 60 Øre.

Nr. 25. Vor Tids Mennesker, originalt Lystspil af Overskou. 50 Øre. — Nr. 26. Den Stumme i Portici, Opera af Scribe og Delavigne, ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 27. Eugenie, Drama af Beaumarchais. 40 Øre. — Nr. 28. Brødrene Philibert, Lystspil af Pichard. 50 Øre. — Nr. 29. Marie, Syngestykke af Planard. 25 Øre. — Nr. 30. Hans Sachs, Skuespil af Deinhardstein. 40 Øre. — Nr. 31. Fornuftgiftermaalet, Skuespil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 32. To Aar efter Brylluppet, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 33. Den unge Ægtemand, Lystspil af Mazeres. 50 Øre — Nr. 34. Den fortræffelige Onkel, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 35. Bruden, Syngestykke af Scribe. 50 Øre. — Nr. 36. Don Carlos, Tragedie af Schiller. 85 Øre. — Nr. 37. Fra Diavolo, Syngestykke af Scribe. 50 Øre. — Nr. 38. Henrik den Femtes Ungdom, Syngespil. 50 Øre. — Nr. 39. Kvækeren og Danserinden, Komedie af Scribe. 40 Øre. — Nr. 40. Familien Riquebourg, Drama af Scribe. 35 Øre. — Nr. 41. Den gamle Ægtemand, Lystspil af Scribe. 40 Øre. — Nr. 42. Elskovsdrikken, Syngestykke af Scribe. 35 Øre. — Nr. 43. Frierens Besøg, Lystspil af Scribe og Melesville. 35 Øre. — Nr. 44. Kostgængeren, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 45. Den første Kjærlighed, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 46. Møllen i Bjærgkløften, Syngespil af Miltitz. 35 Øre. — Nr. 47. Dronningen paa 16 Aar, Drama af H. C. Andersen. 40 Øre. — Nr 48. Garrick i Bristol, Lystspil af Deinhardstein. 65 Øre.

Nr. 49. Dominique, Komedie af D'Epagny og Dupin. 60 Øre. — Nr. 50. Brødrene Foster, Lystspil, efter Töpfers Bearbejdelse af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Nr. 51. For evig! eller: Medicin mod en Elskovsrus! af Scribe og Varner. 35 Øre. — Nr. 52. Johanne d'Arc, Pigen fra Orleans, romantisk Tragedie af Schiller. 75 Øre. — Nr. 54. Christens Hjemkomst, Lystspil af Scribe og Dupin. 35 Øre. — Nr. 55. Broder og Søster, Komedie af Scribe og Melesville. 35 Øre. — Nr. 56. Donna Diana, Lystspil, oversat efter West's Bearbejdelse af Moretos spanske Original. 75 Øre. — Nr. 57. Kom! Dramatisk Opgave, af Elsholtz. 25 Øre. — Nr. 58. Ludvig den Ellevte, Tragedie af Casimir Delavigne. 85 Øre. — Nr. 59. Tempelherren og Jødinden, romantisk Opera af W. A. Wohlbrück. 40 Øre. — Nr. 60. Den unge Hovmesterinde, Lystspil, efter Scribe og Duport ved J. L. Heiberg. 40 Øre. — Nr. 61. Ludovic, Syngestykke af de Saint-Georges. 40 Øre — Nr. 62. En Time i et Stervbo, Lystspil, efter det Franske ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 63. Den Ubekjendte, tragisk Syngespil af Romani. 35 Øre. — Nr. 64. Hertuginden af Mantua, et Drama af James Sheridan Knowles. 65 Øre. — Nr. 65. Aurelia, Skuespil efter Scribe. 50 Øre. — Nr. 66. Den hemmelige Lidenskab, Lystspil af Scribe. 65 Øre. — Nr. 67. Igaar og Idag, eller et Æventyr paa Heden, originalt Lystspil. 50 Øre. — Nr. 68. De to Ægtemænd, Lystspil af Scribe og Varner. 35 Øre. — Nr. 69. Ørnens Rede, romantisk komisk Opera af Carl v. Holtey. 40 Øre. — Nr. 71. Matrosen, Komedie af Souvage og Lurieu. 35 Øre. — Nr. 72. Et Æventyr under Carl den Niende, Lystspil af Soulié og Badon. 60 Øre.

Nr. 73. Duellanterne, komisk Syngestykke af Overskou. 50 Øre. — Nr. 75. Michel Perrin eller Politispionen uden at vide det, Vaudeville af Melesville og Duveyrier. 60 Øre. — Nr. 76. Skilles og mødes, original dramatisk Digtning af H. C. Andersen. 50 Øre. — Nr. 77. Marie Stuart, Sørgespil af Schiller. 1 Krone. — Nr. 78. En Hytte og hans Hjærte! Lystspil af Scribe og Alphonso. 40 Øre. — Nr. 79. Guldkorset, Lystspil efter det Franske, oversat ved J. L. Heiberg. 65 Øre. — Nr. 80. Lestocq eller Stats-Intriguen, Opera af Scribe, Musiken af Auber. 65 Øre. — Nr. 82. Smeden i Neumark, original dramatisk Skildring. 25 Øre. — Nr. 83. En fattig Kones Testamente, Drama efter Ducange. 65 Øre. — Nr. 84. Den Gjerriges Datter, Skuespil af Bayard og Duport. 45 Øre. — Nr. 85. Coliche, Lystspil efter det Franske ved J. L. Heiberg. 35 Øre. — Nr. 86. Poul Clifford, Skuespil af Melesville og Duveyrier. 50 Øre. — Nr. 87. En Kriminalproces, Lystspil af Rosier. 75 Øre. — Nr. 88. Enkens Mand, Lystspil af Dumas. 40 Øre. — Nr. 89. Et ungt Ægtepars Husholdning, Lystspil af Scribe og Bajard. 35 Øre. — Nr. 90. Et Hjem, dramatisk Idyl paa Vers. 35 Øre. — Nr. 92. Grev Saint-Germain. Skuespil af François og Fournier. 50 Øre. — Nr. 93. Brama og Bayaderen, Opera af Scribe, Musiken af Auber. 25 Øre. — Nr. 94. Farinelli, Lystspil efter det Franske, oversat af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Nr. 95. Valeur & Compagnie, Komedie efter Bayard og Devorme. 35 Øre.

(Se Omslagets sidste Blad.)

Troubadouren.

Opera i fire Akter.

Texten af S. Cammarano, Musiken af Guiseppe Verdi.

Oversat fra Italiensk af H. P. Holst.

Personerne:

Greven af Luna.
Leonora.
Azucena, en Zigeunerske.
Manrico, Troubadour.
Ferrando.
Inez.
Ruiz.
En gammel Zigeuner.
Et Bud.
Leonoras Terner.
Tjenere, Krigere.
Zigeunere, Zigeunerske.

Handlingen foregaar i Begyndelsen af det 15de Aarhundrede, dels i Biscaja, dels i Arragonien.

Første Akt.

Første Scene.

Forhal i Paladset Aliaferia. Sidedør, der fører ind til Greven af Lunas Værelser. Nogle af Grevens Tjenere sidde eller ligge slumrende ved Døren. I Baggrunden gaa bevæbnede frem og tilbage.

Ferrando (tiltaler Tjenerne.)
Nu muntert! I glemme,
At Greven jer byder at vaage!
Han gaar i Haven
Og sender Suk paa Suk til sin elskte,
Men aldrig finder han Hvile.

Tjenerne.
Nej, thi Skinsygens Slanger
Forgifte hans Hjærte.

Ferrando.
Den Troubadour, der her i Haven
Synger hver Nat saa liflig,
Er Rivalen, han frygter.

Tjenerne.
For vor Søvn at forjage
Fortæl Historien om Garzia,
Vor Greves yngre Broder!

Ferrando.
Saa hør! forsamler jer om mig!

De bevæbnede og Tjenerne.
Lad høre!

Ferrando (fortæller.)
Med sine tvende Sønner
Levede her Grev Luna,
Han, som kaldtes den gode.
Ved den yngstes Vugge
Vaaged kjærlig om Natten en Amme.
En Morgen af Søvn overvældet,
Farer hun op fra Lejet,
Thi hvem tror i, hun ser hos Barnet?

De bevæbnede og Tjenerne.
Ja, hvem? Saa tal dog!

Ferrando.
En Zigeunerske, gulbrun og vissen,
Hvis mørke Miner ane lod det værste.
Sine Hexesprog hun mumled,
Medens giftig hun stirred paa Barnet.
Fortvivlet Ammen
Et hvinende Skrig udstøder —
Det klinger gjennem Slottet,
Og forfærdet styrter man til,
Mens under Eder og Trudsler
Den lede Troldkvind skynder sig bort.

De bevæbnede og Tjenerne.
Med Angst vi paa dig høre,
Og Hjærtet banker Slag i Slag!

Ferrando.
Højt og dyrt hun svor, hun var kommen
For at stille Horoskop for den lille
Kun Opspind!
Barnet sygnede langsomt.
Dets Mund blev hed og tør, dets Kinder blege,
Hver Aften græd det stille,
Det glemte sine Lege,
Og med hver Time svandt dets Kræfter.

(Koret viger forskrækket tilbage.)

Hexen blev ført til Baalet,
Men hendes Datter svor
At hævne sin Moder,
Og hun holdt sit Løfte,
Thi med et var Barnet forsvundet,
Men paa det Sted,
Hvor man Moderen brændte,
Fandt man, o Rædsel!

De forkullede Rester
Af den forsvundne.

De bevæbnede og Tjenerne.

Med Angst vi paa dig høre,
Og Hjærtet banker Slag i Slag!

Nogle af Koret.

Men Greven?

Ferrando.

Han Livet kummerlig fristed;
Men en hemmelig Røst ham sagde,
At hans Barn var ei brændt, men leved,
Og i hans sidste Time
Loved ham Sønnen
At forfølge dets Spor til det sidste.

De bevæbnede og Tjenerne.

Og har man siden Intet hørt?

Ferrando.

Nej intet.

De bevæbnede og Tjenerne.

Tror du, Forbrydersken du kunde kjende?

Ferrando.

Jeg tror det.

De bevæbnede og Tjenerne.

O hun fortjente, at hun sendtes
Til Helved, til sin Moder.

Ferrando.

Til Helved? Nej man tror,
At end paa Jord hun færdes,
At hendes Sjæl ej finder Ro,
Og at i bælmørk Nat
I Storm og Uvejr tit hun end sig viser.

De bevæbnede.

Ja til Ugle forvandlet
Hun paa Tagskjægget sidder
Og hæslig hun hyler.

Tjenerne.

Og snart som en Ravn man ser hende pil-snart
Ved Morgenens Komme flygte til Skoven.

Ferrando og Koret.

Gid Forbandelsen ramme
Den onde, den skjændige Hex.

(Tjenerne ile hen til Døren. De bevæbnede trække sig tilbage til Baggrunden.)

Anden Scene.

Changement.

Slotshaven. Til højre en Marmortrappe, der fører op til Grevens Værelser. Maanestin.

Leonora. Inez.

Inez.

Det er silde! Kom dog!
Alt længe Fyrstinden dig venter.

Leonora.

Igjen en Nat der gaar, og ham jeg ser ej!

Inez.

O sig mig, tal dog,
Hvad tændte denne Elskovsgnist i Hjærtet?

Leonora.

Ved en Turnering første Gang jeg saa ham.
Mørk var hans Rustning, mørk hans Hjælm,
Paa Skjold og Banner intet Mærke fandtes,
Men i hver Kamp han sejred,
Og af min Haand han modtog Sejerskransen,
Da udbrød Borgerkrig og Oprør —
Han saas ej mer,
Og som en Drøm, en gylden,
Hans Billed flygted.
En Gang endnu, men lang Tid efter, da...

Inez.

Hvad skete?

Leonora,
O hør det!

1.

Sødt Maanen i den stille Nat
Lod sine Straaler spille,
Og i det tause, dunkle Krat
Lød Nattergalens Trille.
Fra Havens tusind Blomster smaa
Flød der en Vellugtskilde —
Stjærnerne hist fra Himlens Blaa
Saa ned med Øjne milde:
Da svulmende hen over Vang
lød Troubadourens Sang.

2.

Højt imod Himlen steg hans Sang,
Imod den blanke Stjærne
Mit Navn bar Vinden fra det fjærne,
Jeg ilte glad til Vinduet hen.
Ja det var ham, min Tankes Ven —
O Held, jeg saa ham atter!
Ja henrykt saa jeg ham igjen,
Min Lykke Du ej fatter,
Thi svulmende hen over Vang
Lød Troubadourens Sang —
Ja svulmende hen over Vang
Lød Troubadourens skjønne Sang.

Inez.

Veninde, jeg frygter.

Leonora.

O ti dog!

Inez.

Frygt for den ukjendte
Fylder mit Hjærte.
Søg ham at glemme!

Leonora.

Nej aldrig!

Inez.

Hør din Venindes varende Røst!

Leonora.

Jeg glemme ham! Det Raad kan du mig give!

En ukjendt Længsel drager
Min Tanke til den elskte.
Den Tvivl og Frygt forjager —
For ham jeg aander kun.

Om Tigger eller Greve,
Han er for mig den samme.
Kan jeg for ham ej leve,
Saa vil jeg dø for ham!

Inez.
Ak, Smerten slaar alt Rødder
I hendes unge Bryst!
(De gaa opad Marmortrappen til deres Værelser.)

Tredje Scene.

Greven af Luna (kommer).
I Slummerens Arme hviler
Alt længst Fyrstinden,
Men hendes Dame vaager.
Ja, Leonora, end du vaager,
Og fra dit Vindue skinner
I Natten Lyset
Ret som en Haabets Stjærne.
O hvor min Elskovs Flamme
Grumt mig fortærer!
Ja jeg maa se dig, elskte!
Og lytte til din Stemme....
Ha, det er ham! Jeg skjælver.
(Man hører udenfor Scenen)

Troubadourens Stemme.
~~Forladt~~ paa Jord jeg vanker, drev
~~Et Rov for vilde Tanker~~ Jg har i
O røv mig ej mit Mod —
O røv mig ej mit Mod,
Du Stjærne for min Fod!

Greven.
Den Frække! han vover....

Troubadourens Stemme.
Og hvis den Ild, du kjender,
Elskte, som Eros tænder,
~~Saa fly~~ dit Fangebur,
Saa fly dit Fangebur,
Og følg din Troubadour!

Greven.
Hvilken Marter!
Hvad ser jeg? Hun sig nærmer!

Fjerde Scene.

Leonora (iler hen til Greven, der svøber sig ind i sin Kappe).

Leonora.
Ser jeg dig atter?

Greven.
O Gud!

Leonora.
Hvi dvæled du saalænge?
Ak med bekymret Hjærte
Minuterne jeg talte!
Dog al min Sorg forstummer
Nu, elskte! ved dit Bryst!

Troubadourens Stemme (nærmere).
Ha falske!
(Maanen kommer frem, og man ser en Ridder i en mørk Dragt.)

Femte Scene.

Leonora
(der gjenkjender dem begge, kaster sig for Troubadourens Fødder).
Manrico!
Jeg i den mørke Nat
Tog fejl af dig, du kjære!
Du er mit Hjærtes Skat,
Og din kun vil jeg være.

Du er mit bedste Smykke,
Mit Liv, mit alt, min Lykke —
Jeg til mit Bryst kan trykke
Min elskte Troubadour.

Greven.
Ha skjændigt!

Manrico (løfter hende op).
Saa stor en Lykke!

Greven.
Af Harm forgaar jeg!

Leonora.
Min Stolthed, min Lykke!

Greven.
Hvis du har Mod, saa sig dit Navn!

Leonora.
O Gud!

Greven.
Sig mig dit Navn!

Manrico (kaster Kappen).
Betragt mig da! Du ser Manrico!

Greven.
Forrykte!
At komme hid, du vover,
Hvor Døden dig venter,
Og Bødeløxen alt
Er for dig sleben.

Manrico.
Saa kald paa Vagten
Og overgiv i Bødlens Hænder
Den Rival, som du hader!

Greven.
Følg mig!

Leonora.
O Himmel! stands dog!
Et Skrig, en Lyd kan styrte ham i Døden!
Hør mig!

Greven.
Jalousien mit Bryst fortærer,
Hvilken Marter! hvilke Kvaler!
Synet af dig Flammen nærer,
Som med Livet jeg betaler!
Evig Troskab ømt du ham loved,
Eder svor du uden Tal!
Dig at elske har han vovet,
Derfor nu han bøde skal!

Leonora.
Jalousien dit Bryst fortærer,
Ak jeg fatter dine Kvaler.
Hvis det Offer du begjærer,
Jeg mit Liv for ham betaler.
Evig Elskov har jeg ham lovet,
For at se mig alt han voved —
Det er Kilden til min Kval!

Manrico.
Jalousien hans Bryst fortærer,
Graven sig for ham oplukker,
Thi den Ild, som i Blodet gjærer,
Ak med Døden kun man slukker.

Evig Troskab ømt hun mig loved,
For at se mig alt hun voved —
Det er Kilden til hans Kval.

Anden Akt.

En forfalden Bolig paa Skrænten af et Bjærg i Biscaja. Baggrunden er aaben. Der brændrr et dygtigt Baal. Morgenrøde. Azucena sidder ved Ilden. Manrico staar ved sit Leje indhyllet i sin Kappe, Hjælmen ved Fødderne. Han har fæstet sit Blik paa Sværdet, som han holder i Haanden. Zigeunere af begge Kjøn.

Zigeunerne.

Se blot, hvor muntert hist Skyerne drage,
Se frem af Mulmet Solen alt haster,
Retsom naar efter de sorgfulde Dage
Enken sin Sørgedragt smilende kaster!

(De gribe Hamrene og slaa paa Amboltene i Takten.)

Til Arbejd! Muntert!
Hvem mon Zigeunerens Dage forskjønner?
Hans Brud ham lønner!

Mændene

(holde op at arbejde et Øjeblik),

Fyld mig et Bæger!
Den gyldne Vin gir Kraft og Mod.
Tøm det til Bunden!

Alle.

Solglans nu farver Skyen den dunkle —
Se blot hvor Vinen og Bægerne funkle!
Til Arbejd!
Hvem mon Zigeunerens Dage forskjønner?
Hans Brud ham lønner!

Azucena.

Knittrende Flammen
Slaar imod Himlen;
Folket i Masser
Strømmer til Baalet.
Hujen og Skrigen
Blandes med Jubel.
Mellem Soldater
Gaar der en Kvinde,
Blikket fortvivlet er
Fæstet paa Flammen,
Flammen, der knittrer
Og blusser saa vildt.
Luerne slaa alt
Om deres Offer,
Omspænde Dragten,
Dragten, den sorte.
Hør hendes Angstskrig!
Bjærgenes Ekko
Trindt det gjentager.
Ve! Nu den arme
Gribes af Flammen,
Flammen, der knittrer
Og blusser saa vildt!

Kor af Zigeunere.

Sørgelig lyder din Sang!

Azucena.

Jeg ved det, Venner!
Men en større Sorg jeg kjender,
Thi Had og Hævn i Hjærtet brænder.

(Til **Manrico**, hvistende).

Skaf mig Hævn! skaf mig min Hævn!

Manrico (rejser sig.)

Bestandig synger du den samme Vise!

En gammel Zigeuner.

Det dages, Kammerater!
Vor Hviletid er endt — af Sted paa Marchen!
Vi røgte maa vor Gjerning.

(De gjemme deres Redskaber og stige ned af Skrænten i broget Uorden.)

Zigeunerne

(idet de fjærne sig).

Hvem mon Zigeunerens Dage forskønner?
Hans Brud ham lønner.

Anden Scene.

Manrico og Azucena.

Manrico.

Nu er vi ene! Sig mig da,
Hvad er det, jeg skal hævne?

Azucena.

Derom du spørger?
Det var min Moders Skjæbne, jeg fortalte,
Beskyldt som Hex
Hun slæbtes til Skafottet.
Mig hendes Død paa Baalet
Forfølger bestandig.

Manrico.

Hvad maa jeg høre?

Azucena.

I tunge Lænker hun til Baalet førtes.
Min Søn jeg holdt paa Armen,
Og Vejret tungt jeg hented.
Jeg vilde hen til hende, men
Man spærrede mig Vejen,
Skjønt hen mod mig sig bøjed
Velsignende den arme.
Forgjæves hun mig vinked.
Man holdt tilbage mig med Magt,
Og Pøblen rundtom
Forbandelser udstødte.
Med sine sidste Kræfter
Hun raabte: „Hævn mig",
Og dette Hævnskrig klinger
Bestandig i mit Øre.

Manrico

Og du dig hævned?

Azucena.

Grev Lunas Søn jeg røvede fra Slottet
Og slæbte ham til Baalet....
End brændte Flammen...

Manrico.

Flammen! Gud! jeg skjælver...

Azucena.

Den lille hulked, og hans Graad
Mit Hjærte rørte.
Men pludselig for Sjælens Øje
Stod som et Skræmmebilled
Et Syn, et rædsomt —
Min Moders blege Gjenfærd —

Og Vagten — og Skafottet!
Jeg saa, hun løfted Armen
Og vinkte mig og raabte;
„Husk denne Time!
Husk den, min Datter! hævn mig!"
Fortvivlet jeg ser mig om,
Jeg griber Barnet — slæber det til Baalet . . .
Jeg støder til det . . . .
Gjenfærdet var forsvundet —
Alt deres Bytte
Flammerne fortære . . . .
Mit Øje bort sig vender, —
Og foran mig staar atter
Grev Lunas Barn — o Rædsel!

Manrico.

Hvilken Skjæbne!

Azucena.

Min Søn, min egen . . . .

Manrico.

Ak!

Azucena.

Min Søn det var, som Flammerne fortæred.

Manrico.

Ak, det var ham!

Azucena.

Jeg saa paa Baalet ham . . . .
Min egen Yndling, min kjære Dreng
Jeg havde offret . . .

Manrico.

O Gud!

Azucena.

Ak paa mit Hoved rejser
Sig Haaret end. Sligt glemmes ej.
(Azucena synker tilbage. Manrico staar stum og ubevægelig af Rædsel).

Manrico.

Saa er jeg ej din Søn!
Hvem er jeg da? o tal dog!

Azucena.

Min Søn! . . . jo vist . . . det er du!

Manrico.

Men nys du sagde . . . .

Azucena.

Du er det — tro mig!
Hver Gang hint Rædselssyn staar for mit Blik,
Forvirres mine Tanker, og min Mund
Da taler Ord, jeg selv ej fatter.
Svar mig, har jeg som Moder
Ej hygget om dig?

Manrico.

Det nægter ingen.

Azucena.

Husk Livet du mig skylder!
Da Rygtet nylig
Os bragte Bud om Kampen, og det hed,
At du var falden, ilte jeg da ikke
I Nat og Mulm
Hen til den fjærne Ligmark?
Jeg fandt dig — svagt du aanded endnu —
Sig, plejed jeg dig ej med Moderømhed,
Og har jeg ikke læget
De dybe Saar, som Fjenden slog dig?

Manrico.

Jo; men et værre Saar du slog mig selv. —
Forladt af mine, ene mellem Fjender
Forgjæves søgte jeg en Vej til Frelse.
Da faldt Grev Luna over mig
Med sine Stridsmænd,
Og overmandet segned jeg til Jorden.

Azucena.

Det Lønnen var, fordi du skaante ham.
Hvi tog du ej hans Liv,
Da ham du havde i din Haand?
Hvor kan du føle Medynk med den Bøddel?

Manrico.

Jeg kan ej selv forklare det, o Moder!

Azucena.

Medynk med ham!

Manrico.

Hin Kampdag mindes jeg endnu:
Han laa for mine Fødder,
Bred sig i Støvet,
Og for min Haand han skulde falde.
Men som jeg Sværdet svang
For ham at sende Dødens Vej,
Klang der en Stemme til mit Øre:
„O gjør det ikke! dræb ham ei!"

Azucena.

Men en saadan Stemme taler
Ej til ham, den gudsforladte!
Pint af alle vilde Kvaler
Vil din Død kun den forhadte.
Dersom i din Magt han kommer,
Send ham strax da til sin Dommer —
Sværg mig til, at du vil støde
Sværdet i hans falske Bryst!

Manrico.

Ja, jeg sværger, jeg vil støde
Sværdet i hans falske Bryst!
(Lyden af Horn udenfor Scenen).

Manrico (støder i sit Horn).

Det Budet er, som Ruiz sender.

Tredje Scene.

Manrico (til Budet).

Hvad nyt? Sig, hvad du bringer!

Budet (rækker ham et Blad).

Her har du Svaret.

Manrico (læser).

„Med Vaaben tog vi Castellor.
Paa Fyrstens Bud
Du overtage skal dets Forsvar.
Og dig han byder strax at ile did.
I Aften Leonora
Vil tage Sløret.
Hun skuffet blev
Ved falske Rygter om din Død."

Manrico.

Ve mig, den arme!

Azucena (vaagner).
Hvad er der?

Manrico (til Budet).
Il ned ad Skrænten!
Skaf mig en hurtig Hest — men skynd dig!

Azucena.
Manrico!

Manrico.
Ak, Tiden flyver! (til Budet)
Vent mig ved Bjærgets Fod, men skynd dig!
(Budet iler bort.)

Azucena.
Hvad vil du? Svar mig!

Manrico.
I Kloster, Leonora!

Azucena.
Han hører ej.

Manrico
(svøber sig i Kappen).
Jeg iler.

Azucena.
Nej stands dog! hør mig!

Manrico.
O slip mig!

Azucena.
Hør mig! hør din Moders Røst!
Nej du tør ej fra mig drage,
Endnu bløde dine Vunder.
Ak, forkort ej dine Dage —
At du lever er et Under!
Skal min Godhed jeg fortryde?
Nej, din Moder maa du lyde.
Hver en Draabe Blod, der flyder,
Er mit eget Hjærteblod.

Manrico.
Nei, jeg atter fra dig drager
For at prøve Sværd og Lanse.
Dine Taarer, dine Klager
Mægte ikke mig at standse.
Vid, en Stjærne for mig blinker,
Som bestandig fremad vinker —
Hvis dens Bud jeg ikke følger,
Er forbi det med mit Held.
(Manrico fjærner sig. Azucena søger forgjæves at holde ham tilbage.)

Fjerde Scene.

Changement.
(Et Kloster. Træer i Baggrunden. Aften, Greven, Ferrando og nogle bevæbnede komme forsigtig frem, indhyllede i deres Kapper.)

Greven.
Alt er saa stille.
Nonnesangen toner
Snart i den tause Aften —
Rask til Værket!

Ferrando.
Du denne Daad vil vist fortryde.

Greven.
Tro ikke det!
Naar Hævntørst og forsmaaet Elskov
I Hjærtet brænde,
Ænses ikke sligt.
Hvis jeg ham fælder,
Er jeg ved mine Længslers Maal.
Et Rygte siger,
Hun Sløret tage vil i Aften —
Nej i et Kloster
Skal Leonora ej begraves!
Hendes Øjnes varme Straaler
Har en Flammeglans som Solen.
Ingen Tankens Dyb udmaaler,
Hun er fast som Stjærnevolen.
Lad den Ild, som mig fortærer,
Tale for mig, kjærlig, ømt —
Ak, et Ønske kun jeg nærer,
Ak, et Held har jeg kun drømt!
(Klokkeklang.)
Hør Klokkerne! o Gud!

Ferrando.
Til Altret nu hun føres!

Greven.
Før did hun naa'r,
Vi hende røve maa.

Ferrando
O, vogt dig!

Greven.
Ti! forlad mig!
I Lundens Skygger hist I skjule jer! . . .
(Ferrando og Følget fjærne sig.)
Snart er du min!
Ha, Flammer mig fortære!
(Ferrando og Koret holde ængstelig Øje med den Plet, hvorfra Leonora skal komme.)

Ferrando og Koret.
Nu tys! Paa Plads! Vi skjule os!
Bag disse Stammer ses vi ej!
Ja tys! Paa Plads, byd Faren Trods!
Stands hver, der kommer, paa hans Vej!

Greven.
O gid jeg turde tænke,
Sig Skjæbnen vilde vende
Og mine Kvaler ende,
Fordi jeg kjækt holdt Stand!
Nu mig du skal tilhøre,
Og steg en Gud fra Himlen
Herned til Jordevrimlen,
Ej dig han frelse kan.

Ferrando og Koret.
Nu tys! Paa Plads! Vi skjule os! osv.
(Han fjærner sig noget.)

Kor af Nonner
(bag Scenen):
Ak! hvis af Livets Flitter
Skuffet du blev, o Kvinde!
Her vil du Hvile finde,
Her fanger Sjælen Ro,
Kun bag det dunkle Gitter
Kan trøstigt, trygt du bo!

Ferrando og Koret (skjult).
Nu tys! Paa Plads! osv.

Greven (skjult).
O steg en Gud fra Himlen osv.

Kor af Nonner
(bag Scenen):
Frygter din Fod for Fare,
Sløret hos os du tage!
Flux her hvert Suk, hver Klage
Former sig fromt til Sang,
Og ingen snedig Snare
Lægges her for din Gang!

Ferrando og Koret.
Nu tys! Paa Plads! osv.

Greven.
Ja steg en Gud fra Himlen osv.

Femte Scene.

Leonora træder ind med Inez og tvende Damer.

Leonora (til Inez).
Hvorfor i Taarer?

Inez.
Jeg skal jo miste dig for stedse.

Leonora.
Ja, mine kjære!
Der er ej Lykke,
Ej Glæde mer for mig,
Og nu jeg vender mig til ham,
Som trøster mig i al min Kvide,
Som sine Frelserarme aabner mildt
Mig at modtage,
Og som mig føre vil til Lys og Frihed!
Hold op at græde! Før mig nu til Altret!
(De ville gaa.)

Greven
(træder pludselig frem).
Nej, bliv!

Inez og Nonnerne
(der træder ud af Klosterporten).
Grev Luua!

Leonora.
Store Gud!

Greven.
Med mig du følge skal til Altret.

Inez og Nonnerne.
Hvilken Frækhed!

Leonora.
O sig, hvad du forlanger.

Greven.
Din Haand, dit Hjærte.

Troubadouren (træder frem).

Alle.
Ah!

Leonora.
Er det en Drøm? tør jeg det tro?
Saa skal jeg se dig atter!
Ak, ved mit Bryst du hviler jo —
Min Lykke jeg ej fatter.
Naar uu, min elskte, er hos mig,
Er al min Frygt bortveget, —
Er du fra Himlen steget?
Steg jeg derop til Dig?

Greven.
Stige de døde
Op af den Grav, som skal dem beskytte?
Har til min Smerte
Helvede selv nu sluppet sit Bytte?
(Til Manrico).
Ha, har dit Liv du kjært,
Vil ved din Ungdom du dig fryde,
Vil sorgløst du den nyde —
Lad aldrig mer dig se!
Lad aldrig mere her dig se!

Manrico.
Min Død I pønsed paa, I vilde mig forraade,
Men Himlen i sin Naade
En Engel sendte mig, —
En Frelsens Engel sendte mig.

Leonora.
Er det en Drøm? tør jeg det tro? osv.

Inez og Nonnerne.
Ei nogen flygtig Drøm det var,
Men Himlen Medynk med dig har.

Troubadouren.
Ja Himlen i sin Naade
En Frelsens Engel sendte mig.

Greven.
Vil ved din Ungdom du dig fryde osv.

Ferrando og Følget (til Greven).
Du Skjæbnen kan ej tvinge!
Vogt dig! den er i Pagt med ham!

Sjette Scene.

Ruiz og Krigere træde ind fra Baggrunden bag Klostermuren.

Ruiz og Krigerne. (Med dragne Sværd).
Leve Urgel!

Manrico.
Mine tapre Venner!

Ruiz.
Følg os!

Manrico (til Leonora).
Min elskte, følg mig!

Greven (til Leonora).
Ha, vov det ikke!

Manrico (til Greven).
Tilbage!

Greven (drager Kaarden).
Du hende røve vil? — nej aldrig!

Ruiz og Krigerne.
Hold inde!
(Ruiz slaar Greven Sværdet af Haanden.

Greven.
Min Forbandelse frygt!

Ruiz og Krigerne (til Manrico.)
Følg os, følg os! Lykken smiler!

Ferrando og Følget (til Greven).
Straffen følger — flygt, o flygt!
Hævnen kommer, ej den hviler.

Leonora.
Jeg forfærdes.

Inez og Nonnerne.
O Himlen Medynk med dig har.

Greven.
Min Forbandelse frygt!

Ferrando og Koret.
Straffen følger! Flygt, o flygt!
(De fjærne sig.)

Tredie Akt.

En Lejr. Til højre Overbefalingsmanden Grev Lunas Telt, hvorfra der vejer et Banner I det fjærne taarner sig Castellor.

Første Scene.

Nogle Krigere (der spille Terninger).
Terningspil nu korter Tiden,
Blodigt Spil der følger siden.

Andre Krigere (der polere deres Vaaben).
Se hvor blankt nu Sværdet funkler,
Fjendens Blod det snart fordunkler.
(Et stort Banner bæres over Scenen af Bueskytter.)

De første.
Der er Hjælpen, som vi vente!

De sidste.
Hvilken Holdning! hvilket Blik!

Alle.
Sejrens Krans vi snart skal hente.
Held os! held os! Hjælp vi fik!

Ferrando.
Ja, tapre Venner!
I Morgen storme vi Kastellet,
Og prægtigt Bytte
Fra Sejren der vi bringe hjem!
Til Kampen! Modig!

Krigerne.
Til Dans du byder os!

Ferrando og Krigerne.
Lystig til Vaaben Trompeten os kalder.
Morgenens Sol skal belyse vor Sejer.
Held mig, om ogsaa i Kampen jeg falder.
Staar blot vort Banner, fra Mønningen vajer.

Ballet.

Anden Scene.

Greven træder ud af sit Telt og kaster et mørkt Blik til Castellor.)

Greven.
Hun i min Fjendes Vold! Ha denne Tanke
Forfølger mig og røver mig min Sindsro.
Men Hævnens Time kommer!
O Leonora!

Tredje Scene.

Ferrando træder ind. Man hører Larm udenfor.

Greven.
Hvad er det?

Ferrando.
Herind i Lejren sneg sig
En Zigeunerske nylig,
Af vore Poster set
Sin Frelse søgte hun i Flugten,
Men blev forfulgt, da man formoded,
Hun kommen var at spejde.

Greven.
Er nu hun greben?

Ferrando.
Ja.

Greven.
Og har du hende set?

Ferrando.
Nej, Vagtens Fører
Mig nylig det beretted.
(Man hører Larmen nærme sig.)

Fjerde Scene.

(Azucena føres med bundne Hænder ind paa Scenen af Soldater.)

Soldaterne.
Fremad, Hex.

Azucena.
O slip mig! slip mig!
Hvad er min Skyld? Er I forrykte?

Greven.
Kom hid og svar mig ærlig,
Men skjælv, i Fald du lyver?

Azucena.
Tal!

Greven.
Hvor vil du hen?

Azucena.
Langt bort.

Greven.
Hvorhen?

Azucena.
Zigeunerens Vane det er,
At han vandrer og vandrer,
Og „hvorhen" han ej spørger.
Hans Telt er Himlen blaa,
Og for Hus han ej sørger.

Greven.
Hvor er du fra?

Azucena.
Jeg kommer fra Biscaja,
Hvor mellem øde Klipper
Jeg mit Ophold søgte.

Greven.
Biscaja!

Ferrando.
Himmel! hvad er det!

Azucena.
Der jeg daarlig Livet fristed?
I min Skjæbne dog jeg fandt mig,
Indtil der min Søn jeg misted. —
Han forsvandt — nu intet bandt mig,
Efter ham jeg stadig drager,
Hvilens Sødhed ej jeg smager.
Langsomt fremad kun jeg vinder,
Flygtig kun jeg fæster Bo:
Før min Søn jeg atter finder,
Faar mit Hjærte ingen Ro.

Ferrando.
Det er hende!

Greven.
Sig hvorlænge
Har du flakket om saaledes?

Azucena.
Længe, ak!

Greven.
Og ej du mindes,
At Grev Lunas Søn som lille
Fra hans Slot blev skjændig røvet?
Trende Lustre er det siden.

Azucena.
Tal! hvem er du!

Greven.
Jeg? hans Broder!

Azucena.
Ah!

Greven.
Du intet derom hørte?

Azucena.
Intet — aldrig! Men tillad nu,
At min Søn igjen jeg søger!

Ferrando.
Bliv, forrykte!
(til Greven)
Det er hende,
Som Forbrydelsen har øvet!

Greven.
Tal dog!

Azucena.
Ti! o tro ham ikke!

Ferrando.
Barnet hun paa Baalet kasted.

Greven.
Ha! den lumpne!

Ferrando.
Det er hende!

Azucena.
Tro ham ikke!

Ferrando.
Det er hende!

Greven.
Straffen ej hun undgaa skal —
Kaster hende strax i Lænker.
(Soldaterne udføre hans Befaling.)

Azucena.
Ve mig!

Soldaterne.
Hyl du kun!

Azucena.
Hold inde!
Kom. Manrico! Hør, jeg kalder!
Kom og frels din stakkels Moder!

Greven.
Hun er da min Fjendes Moder!

Ferrando.
Skjælv!

Greven.
Hun er i min Vold.

Azucena.
Lad mine Bønner røre jer!
O spot mig ej i Nøden!
Den Kval som I berede mig,
Er værre jo end Døden!

Greven.
Det er din Søn, der al min Lyst
Mig røvet har i Livet!
O, at jeg kunde rive
Det falske Hjærte af hans Bryst!

Ferrando og Soldaterne.
Snart skal Skafottet rejse sig,
Med Tænger man dig kniber —
Ja uhørt Pinsel venter dig,
Naar Bødlens Haand dig griber.
(Paa Grevens Vink føre Soldaterne Azucena bort. Greven gaar ind i sit Telt, fulgt af Ferrando.)

Femte Scene.

Changement.

(Sal paa Castellor med et Galleri i Baggrunden.)

Leonora. Manrico. Ruiz.

Leonora.
Var det ej Vaabenlarm, jeg hørte nys?

Manrico.
Jo Faren nærmer sig.
Jeg vil ej skjule det: før Dagen gryr.
Et Angreb vente vi.

Leonora.
O Gud, jeg skjælver.

Manrico.
Skjælv ej. thi vi har svoret,
— Og ingen bryde vil sin Ed —
At vi vil sejre eller dø som Mænd.
(Til Ruiz.)
Vær deres Fører, mens jeg selv er borte!
Paa dig jeg stoler.
(Ruiz gaar.)

Sjette Scene.

Leonora. Manrico.

Leonora.
Jeg aner intet godt,
Og alt mit Mod er borte.

Manrico.
Forjag dog disse Tanker
Og stol paa mig!

Leonora.
Jeg tør ej.

Manrico.
O husk, i Nød og Fare
Du Klippen er, hvorpaa jeg bygger fast.
Mit Liv var som en Foraarsdag
Foruden Sol og Varme,
Og som et usselt Vrag
Paa Bølgen drev jeg arme!
Da saa jeg dig — i Straaleglans
Strax Livet muntert blinked,
Og Elskovs Lyst og Ærens Krans
Bedaarende mig vinked —

Ja Elskovs Lyst og Ærens Krans
Bedaarende mig vinked!
Men hvis nu ved Trompetens Skrald
I denne Kamp jeg blegne maa,
I Døden det mig trøste skal,
Alt, Engel, dig jeg saa.
(Orgeltoner fra Kapellet, hvor de skulle vies.)

Begge.
Himmelske Toner dale ned,
Bringe mit Hjærte Trøst og Fred.
(Ruiz træder hurtigt ind.)

Syvende Scene.

De forrige. Ruiz.

Ruiz.
Manrico!

Manrico.
Nu?

Ruiz.
Zigeunersken
Til Baalet slæbes.

Manrico.
Himmel!

Ruiz.
Det tændes alt,
Og Flammen slaar mod Himlen.

Manrico
(nærmer sig det første Vindue).
Jeg svimler! Gud!
Alt sortner for mit Blik.

Leonora.
Du bliver bleg.

Manrico.
Hvad Under! Vid,
Hun er .... hun er ....

Leonora.
O tal!

Manrico.
Min Moder!

Leonora.
Ah!
(Gaar fortvivlet bort.)

Manrico (til Ruiz).
Af Sted! thi dette Syn
Vil røve mig Forstanden.
Til Vaaben, alle! Kald dem hurtig sammen!
Flammen, der stiger hisset mod Skyen,
Stivner mit Hjærte, lammer mit Mod.
Skynd jer, Barbarer! Flammen at slukke,
Ellers den slukkes skal i jert Blod.
Ej du fortvivlet Hænderne vride,
Moder! Du delte al Ting med mig!
Kan jeg ej frelse dig i din Kvide,
Sønlig jeg deler Døden med dig!
(Krigerne storme ind.)

Krigerne.
Til Vaaben! Til Vaaben!
Vi sejre eller falde vil.

Manrico.
Skynd jer Barbarer! Flammen at slukke,
Ellers den slukkes skal i jert Blod!
(Manrico gaar hurtig bort, fulgt af Ruiz og Krigerne. Udenfor høres Vaabenlarm og krigerisk Musik.)

Fjerde Akt.

En Fløj af Paladset Aliaseria. Et Taarn med tilgitrede Vinduer. Nat.

Første Scene.

Ruiz og Leonora
(indhyllede i Kapper, træde ind paa Scenen).

Ruiz (sagte til Leonora).
Se, der er Taarnet, hvor de fangne sukke
I Fængselsmulmet.
Der ligger han i tunge Lænker.

Leonora.
Saa gaa! Frygt ej for mig!
Maaske kan jeg ham frelse.
(Ruiz fjærner sig.)
Jeg frygter ej.
(Hun fæster Øjnene paa en Ring, som hun bærer paa den venstre Haands Pegefinger.)
Jeg er ej uden Vaaben, elskte! —
Du aner ej, at her jeg færdes
For dig at frelse, min Manrico!
Lad Aftenvinden
Mit Suk dig bringe og min bitre Klage!
O bringer, Elskovsguder smaa!
Paa eders Rosenvinger
Trøst til min stakkels fangne Ven,
Ja Lægedom ham bringer?
Lad huldt en Engleskare
Beskærme ham mod Fare
Og bringer himmelsk Ro!
Forraader ej for ham, i smaa,
De Sorger, som i Hjærtet bo,
Men bring ham Ro!

Andeligt Kor (inde fra Taarnet).
Forbarm dig, Naadens Gud! og skjænk den arme
Din Fred, naar bort fra Jordens Kyst han drager!
Modtag ham mildt! Du naadig dig forbarme,
Tag mod en Sjæl! der vaander sig i Klager!

Leonora.
Hvad er det for Toner,
Der klinger saa rædsomt?
Paa natlige Vinger
De stige til Gud.
De stivne mig Blodet
I Hjærtet af Rædsel —
Det er som fra Graven
De bragte mig Bud.

Manrico (i Taarnet).
Hvor Døden
Dog kommer langsomt, naar at dø man ønsker.
Farvel, min Leonora!

Aandeligt Kor (fra Taarnet).
Forbarm dig, Naadens Gud! og skjænk den arme o. s. v.

Leonora.
Du Taarn, som saa skummelt
Hist knejser i Natten,
En Skat du mig røved —
O giv den igjen!
Dog nej, du dit Bytte
Saa let ikke slipper,
Og kun som et Lig skal
Jeg gjense min Ven!

Aandeligt Kor (fra Taarnet).
Forbarm dig, Naadens Gud! og skjænk den arme o. s. v.

Leonora.
Intet skal den Flamme slukke,
Som du i mit Hjærte tændte,
Skjønt kun Kvaler, Sorg og Sukke
Elskovsguden grumt mig sendte,
Ej min Sjæl skal mer dig savne —
Kan du leve ej for mig,
Skal en Grav os begge favne —
Elskte, ja jeg dør med dig!

Anden Scene.

(**Greven** og nogle af hans Følge komme frem bag Taarnet. **Leonora** har trukket sig tilbage.)

Greven (til sit Følge).
Det er mit Bud: saasnart det gryr ad Dag,
Hans Hoved falde skal,
Og hun til Baalet bringes.

(Mændene gaa ind i Taarnet.)

Greven.
Hvis jeg den Fuldmagt overskrider,
Som Fyrsten mig har givet,
Til denne Misbrug Kjærligheden drev mig.
Castellor taget blev,
Men der hun fandtes ej, og al vor Søgen
Os førte ej til Maalet.
Hvor er du nu, du grumme?

Leonora (nærmer sig).
Søg ikke længer!

Greven.
Hvo taler? . . . . . Du er her! Du hid dig over!

Leonora.
Ak over ham jo Døden svæver —
Kan du da spørge?

Greven.
Og du forlanger?

Leonora.
Om Skaansel jeg dig trygler.

Greven.
Nej aldrig!
Nu kun for Hævn jeg lever!

Leonora.
Forbarm dig! skaan ham!

Greven.
Aldrig nej!

Leonora (knælende).
Se, her jeg ligger for din Fod —
Vil du dig ej forbarme?
Stands mine Taarers bittre Flod,
Hvis ej, saa dræb mig arme!

Greven.
Ham, som min Lykke røvet har,
Jeg skulde Livet skjænke! —
Nej gid jeg blot en større Kval
Kunde for ham udtænke!

Leonora.
Se her jeg ligger for din Fod!
O stands dog mine Taarers Flod!

Greven.
At han min Lykke røvet har,
Med Livet nu han bøde skal!

(**Greven** vil fjærne sig. **Leonora** holder ham tilbage.)

Leonora.
Hør mig!

Greven.
Forgjæves!

Leonora.
Skaan ham dog!

Greven.
Slip mig!
For ingen Pris hans Liv du kjøbe kan!

Leonora.
En er der dog — det ved jeg —
Og den jeg byder!

Greven.
Forklar dig — tal!

Leonora
(rækker ham sin højre Haand).
Her er den.

Greven.
Hvad! tør jeg tro dig?

Leonora.
Du paa mit Ord kan stole fast og sikkert.

Greven.
Jeg drømmer ej?

Leonora.
Naar denne tunge Fængselsport du aabner,
Og Offret flygtet er,
Da er jeg din!

Greven.
O sværg det!

Leonora.
Jeg højt det sværger
Ved ham, som Hjærterne randsager!

Greven.
Holla!

(En Slutter træder ud af Taarnet. Greven hvisker ham i Øret. Leonora drikker Giften, der gjemmes i Ringen.)

Leonora.
Ej mig, men kun mit Lig du favne skal!

Greven (vender sig til Leonora).
Nu er han fri!

Leonora (afsides, jublende).
Han lever! hvilken Salighed!
Og mig sit Liv han skylder!
En salig Ro, en himmelsk Fred
I Døden Hjærtet fylder!
Jeg takker dig, at jeg, o Gud!
Faar dog den Trøst i Graven
At den, han skylder Frihedsgaven,
Dør som hans Brud.

Greven.
O gjentag det, Du siger jo,
At du mit Liv vil smykke!
O hvilken navnløs Lykke!
Jeg tør ej paa den tro —
For stor er denne Lykke,
Jeg tør ej paa den tro.

Leonora.
Jeg takker dig, at jeg, o Gud!
Faar dog den Trøst i Graven osv.
Jeg dør nu som hans Brud!
(De gaa ind i Taarnet.)

Tredje Scene.

Changement.

(Skummelt Fængsel. Et Hjørnevindue med Jærngitter. Dør i Baggrunden. En Lampe hænger ned fra Loftet. **Azucena** ligger paa et Straaleje. **Manrico** knæler ved Siden af hende.)

Manrico.
Sover du, Moder?

Azucena.
Nej Søvnen flyr fra disse Øjne.

Manrico.
Den klamme Fængselsluft
Jo stivner dine Lemmer!

Azucena.
Nej!
Dog flygted helst jeg strax,
Thi dette Mulm mig skrækker,
Og knap jeg mægter her at drage Aande.

Manrico (vrider Hænderne).
O Gud!

Azucena.
Vær ej bedrøvet!
Ej mine Bødler kan mig skade mer.

Manrico.
Hvad mener du?

Azucena.
Se blot, hvor Døden
Har præget sine Træk paa denne Pande
Og paa mit blege Ansigt.!

Manrico.
Ak!

Azucena (med vild Glæde).
Naar hid de komme,
De finde kun et Lig,
Der truer efter Døden!

Manrico.
O ti!

Azucena.
Tys, tys! De nærme sig!
Det mine Bødler er, som bort mig slæbe!
Beskyt din stakkels Moder!

Manrico.
Der kommer ingen! Vær blot rolig!

Azucena.
Se Baalet!

Manrico.
Moder!

Azucena.
Mig Bødlen griber!
En Dag med Hujen og Skrigen
Min Moder til Baalet de slæbte.
Se blot, hvor Flammen sig hvirvler!
Hør, hvor den knittrer!
Den slaar sin Flammekaabe
Om de sittrende Lemmer —
Ingen har kjendt til en Marter som denne!
(Hun synker i Manricos Arme.)

Manrico.
Har du mig kjær, o Moder!
Og kan du mig høre,
Saa jag disse Syner paa Flugten
Og søg at finde
I Søvnens Arme
Din Trøst og Lindring!
(Han fører hende hen til Lejet.)

Azucena.
Søn! dersom Træthed mit Øje lukker,
Gjærne i Glemsels Hav jeg dukker;
Men hvis de atter Baalet tænde,
Væk mig af Søvnen, min Søn!

Manrico.
Sov sødt, o Moder; Dig Himlen vil sende
Lindring og Hvile — det er min Bøn!

Azucena (drømmende).
Lad os til Hjemmet vende tilbage!
Til vore Bjærge atter vi drage!
Der skal hver Aften Strængene klinge,
Og jeg skal slumre sødt ved dit Spil!

Manrico.
Sov sødt, o Moder! osv.

Azucena.
Der skal hver Aften Strængene klinge,
Og jeg skal slumre sødt ved dit Spil!
(Hun slumrer ind. **Manrico** knæler ved hendes Leje.)

Fjerde Scene

(Døren aabner sig. **Leonora** træder ind.)

Leonora.
Du ser mig atter, min Manrico!

Manrico.
Min Leonora!
Nu dør jeg gjærne!

Leonora.
Nei, nej! Jeg bringer Frelse.

Manrico.
Hvorledes? Frelse?

Leonora.
Ja skynd dig! skynd dig!

Manrico.
Du følger ikke?

Leonora.
Nej, jeg maa blive.

Manrico.
Du maa?

Leonora.
O fly blot!

Manrico.
Nej!

Leonora.
Frels dog dit Liv!

Manrico.
Jeg det foragter.
Men se mig stift i Øjet
Og svar: hvad gav du
For mig at frelse?
Du svarer ej?
Ha! Du har glemt den Ed, du svor mig!

Leonora.
Du mig bedrøver.
O hvor dog Vreden og Hadet dig, elskte, forblinder!
O hvor ukjærlig og grusom jeg ber dig gjenfinder!

Manrico.
Troløse!
Du har glemt den Ed, du svor mig!

Azucena (drømmende).
Lad os til Hjemmet vende tilbage!
Til vore Bjærge atter vi drage!
Der skal hver Aften Strængene klinge,
Og jeg skal slumre sødt ved dit Spil!

Manrico (til Leonora).
Forlad mig!

Leonora (synker ned foran ham).
Nej, forstød mig ej!
Se, hvor jeg lider!

Manrico.
Bort!
Jeg afskyr, jeg forbander dig!

Leonora.
O ti dog! ti! vend dig ej bort! men lad
Dit Øje hvile mildt paa den,
Der alt dig offred!

(Hun synker om som livløs.)

Manrico (iler hen og knæler ved hende).
Hvad er det? tal dog!

Leonora.
Jeg er Dødens Bytte.

Manrico.
Dødens?

Leonora.
Ak Giften virker alt!
I Blodet vildt den syder — vi maa skilles!

Manrico.
Du knuser mig.

Leonora.
Føl blot! Alt stivner Haanden —
Men her i Brystet som en Ild det brænder!

Manrico.
O ti, min elskte!

Leonora.
Før mig en anden skulde eje,
Jeg skulde dø som din.

Manrico.
Og denne Engel har
Saa blodig jeg forhaanet!

Leonora.
Min Kraft mig svigter.

Manrico.
Forbarm dig, Gud!

Femte Scene.

(**Greven** træder ind og bliver staaende paa Tærskelen.(

Leonora (rækker ham Haanden til Farvel).
Manrico!

Manrico.
Leonora!

Leonora.
Før mig en anden skulde eje.
Jeg vilde dø som din.

Manrico.
Og denne Engel har
Saa blodig jeg forhaanet!

Greven (afsides).
Ha! mig hun har bedraget!
Og nu hun dør for ham!

Leonora.
Jeg dør. Vi skilles.

Manrico.
Forbarm dig, Gud!

(Leonora dør.)

Greven (kalder paa de bevæbnede).
Før ham til Døden!

Manrico (idet han gaar bort med dem).
Farvel, min Moder!

Azucena (rejser sig halvt).
Min Søn, hvor er du?

Greven.
Ham Bødlen venter.

Azucena.
Hold inde! hør mig!

(Greven fører Azucena hen til Vinduet.)

Greven.
Se selv!

Azucena.
O Jammer!

Greven.
Nu er det forbi.

Azucena.
Han var din yngre Broder.

Greven.
O Rædselsbud!

Azucena.
Nu er du hævnet, Moder!

(Azucena synker om ved Vinduet. Greven kaster fortvivlet Blik til Skafottet og Leonora.)

(Tæppet falder langsomt.)

Nr. 97. Husundersøgelsen, Drama af Daubigny og Ponjol. 35 Øre. — Nr. 98. Fejltagelserne, Komedie, oversat efter det Engelske ved N. B. Dorph. 60 Øre. — Nr. 99. Jødinden, Opera af Scribe, Musiken af Halevy. 40 Øre. — Nr. 100. Enten elskes eller dø! Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 101. En Kones Kaprice, Syngestykke af Lesguillon. 35 Øre. — Nr. 102. Bæbu, komisk Syngespil af Wohlbrück. 50 Øre. — Nr. 103. Kean, Skuespil af Dumas. 65 Øre. — Nr. 104. Sauvegarden, Lystspil af Ancelot og de Comberousse. 25 Øre. — Nr. 105. Stella, Skuespil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 106. Valérie, Komedie efter Scribe og Melesville. 35 Øre. — Nr. 107. Den sorte Domino eller Æventyret paa Maskeraden, Syngespil af Scribe. 65 Øre. — Nr. 108. Et Giftermaal under Kejsertiden, Lystspil af Ancelot og Duport. 50 Øre. — Nr. 109. Parykmageren, Syngespil af de Planard og Duport. 50 Øre. — Nr. 110. Onkels Hemmelighed Lystspil af Varin. 35 Øre. — Nr. 111. Hofnarren imod sin Villie, Lystspil af Melesville og Xavier. 40 Øre. — Nr. 112. Clermont eller Kunstnerens Kone, Skuespil af Scribe og Vanderburch. 40 Øre. — Nr. 114. Anno: Et Tusende, Syngestykke af Melesville og Foucher. 35 Øre. — Nr. 115. Kammeraterne, Komedie af Scribe. 85 Øre. — Nr. 116. Bryggeren i Preston. Syngestykke af de Leuven og Brunswick. 60 Øre. — Nr. 117. Bedstefader Guérin, Skuespil af Laurencin og de Cey. 50 Øre. — Nr. 118. En Bryllupsdags Fataliteter, originalt Lystspil af Overskou. 50 Øre. — Nr. 119. Fabrikanten, Skuespil af Souvestre. 50 Øre. — Nr. 120. Sheriffen, Syngestykke af Scribe. 65 Øre.

Nr. 122. Regimentets Datter, Syngespil af Saint Georges og Bayard. 50 Øre. — Nr. 123. De Uafhængige, Komedie af Scribe. 60 Øre. — Nr. 124. En Komedie i det Grønne, Vaudeville af H. C. Andersen. 35 Øre. — Nr. 125. Zanetta, eller: Spøg ikke med Ild, Syngespil af Scribe og Saint Georges. 60 Øre. — Nr. 126. Bagtalelsens Skole, Komedie af Sheridan 75 Øre. — Nr. 127. Dronning for en Dag, Syngespil af Scribe og St. Georges. 65 Øre. — Nr. 128. Familien Mazarin, Skuespil af Ancelot. 60 Øre. — Nr. 130. De lykkelige Skinsyge, Lystspil, efter Grev Girand af Overskou. 25 Øre. — Nr. 131. En Nattegjæst, Vaudeville-Spøg efter Lockroy og Anicet af Overskou. 25 Øre. — Nr. 132. Gabrielle de Belle-Isle, Drama af Dumas. 65 Øre. — Nr. 133. Edwards Sønner, Tragedie, oversat af Borggaard. 65 Øre. — Nr. 134. Et Glas Vand eller liden Tue kan vælte stort Læs, Komedie af Scribe. 75 Øre. — Nr. 135. Scapins Skalkestykker, Lystspil af Molière. 50 Øre. — Nr. 137. En Hverdagshistorie. Lystspil af Fournier. 25 Øre. — Nr. 139. Capriciosa eller Familien i Nyboder, original Folkekomedie af Arnesen og Overskou. 75 Øre. — Nr. 140. Et Testament, Skuespil af Duval. 50 Øre. — Nr. 141. Doktoren imod sin Villie, Lystspil af Molière. 35 Øre. — Nr. 142. Suzettes Medgift, Lystspil af Dinaux og Lemoine. 65 Øre. — Nr. 144. Wilhelm Tell, af Jony og Hippolyte Bis. 35 Øre.

Nr. 147. Fristelsen eller onde Tanker komme, men maa ikke huses, orig. Skuespil. 40 Øre. — Nr. 148. Kronjuvelerne, Syngespil af Scribe og de Saint Georges. 75 Øre. — Nr. 149. Orkenens Søn, romantisk Skuespil af Frederik Halm. 65 Øre. — Nr. 150. Hugenotterne, Opera af Scribe, Musikken af Meyerbeer. 50 Øre. — Nr. 152. Don Juan eller Stengjæstebudet, Komedie af Molière. 50 Øre. — Nr. 153. Oscar, Skuespil af Scribe. 40 Øre. — Nr. 154. Den hjemkomne Sømand, Skuespil af Hauch. 60 Øre. — Nr. 155. Æventyr i Fastelavn, originalt Lystspil. 40 Øre. — Nr. 156. Ude og hjemme, Komedie, oversat af det Franske. 60 Øre. — Nr. 157. Den adelsgale Borger, Komedie af Molière. 60 Øre. — Nr. 159. Nathan den Vise, Drama af Lessing. 1 Krone 20 Øre. — Nr. 160. Den gale Dag eller Figaros Bryllup, Komedie af Beaumarchais. 90 Øre. — Nr. 161. Czaren og Tømmermanden, Opera af Lortzing. 60 Øre. — Nr. 162. Fruentimmer-Skolen, Komedie af Molière. 85 Øre. — Nr. 163. Kunsten at skaffe sig Tilbedere, Lystspil af Melesville og Duveyrier. 65 Øre. — Nr. 164. Overraskelser, Lystspil, oversat efter Scribe. 35 Øre. — Nr. 165. Tjeneren sin Herres Medbejler, Lystspil af Lesage, oversat af Overskou. 35 Øre. — Nr. 166. En Kone, der springer ud ad Vinduet, Lystspil af Scribe og Lemoine. 35 Øre. — Nr. 167. Verden vil bedrages, Lystspil af Scribe. 85 Øre. — Nr. 168. Den indbildt Syge, Komedie af Molière. 50 Øre.

Nr. 169. Den skinsyge Kone, Komedie af Colman, oversat af Dorph. 60 Øre, — Nr. 170. Dronning Marguerites Noveller, Lystspil af Scribe og Legouvé 85 Øre. — Nr. 171. Kvindens Vaaben, eller: En Kamp i Kjærlighed, Lystspil af Scribe og Legouvé. 60 Øre. — Nr. 172. Medbejlerne, Lystspil af Sheridan. 75 Øre. — Nr. 173. Flugt og Fare, Syngespil af S. Beyer, Musiken af H. Rung. 35 Øre. — Nr. 174. Den bevægede Tid, Lystspil af A. F. Hartnack. 60 Øre. — Nr. 175. Slottet i Poitou, Lystspil i 4 Akter af Jules Sandeau. 75 Øre. — Nr. 176. Hjærtet og Pengene, Lystspil af Felicien og Mallefille. 65 Øre. — Nr. 177. Min Lykkestjærne, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Nr. 178. En fornem Svigersøn, Lystspil af Augier og Sandeau. 60 Øre. — Nr. 179. Jeppe paa Bjærget, Komedie af L. Holberg. 35 Øre. — Nr. 180. Den Stundesløse, Komedie af L. Holberg. 50 Øre. — Nr. 181. Lucrezia Borgia, Opera af Donizetti. 35 Øre. — Nr. 182. Gertrude eller En lille Skat, Lystspil af A. Harris, ved Fl. Th. 40 Øre. — Nr. 183. Iphigenia i Aulis, Opera, til Musik af C. W. Gluck. 35 Øre. — Nr. 184. Landligt Koketteri, Lystspil af Charles Dickens. 40 Øre. — Nr. 185. En Kjærlighedsdrøm, Lystspil af Eugene Scribe. 60 Øre. — Nr. 186. Robert af Normandiet, Opera af Scribe og Delavigne. 35 Øre. — Nr. 187. Søvngængerskn, Opera af Romani. 35 Øre. — Nr. 188. Faust, Opera af Jules Barbier og Michel Carré, Musikken af Ch. Gounod. 35 Øre. —

Nr. 189. En Kaprice, Lystspil af Alfred de Musset, oversat af H. P. Holst. 35 Øre. — Nr. 190. Troubadouren, Opera, Texten af S. Cammarano, Musikken af Guiseppe Verdi, oversat af H. P. Holst. 35 Øre. — Nr. 191. To Tidsaldre, eller Prinsessen i den slumrende Skov, Skuespil efter Octave Feuillet ved H. P. Holst. 65 Øre. — Nr. 192. En Omvej, originalt Lystspil. 35 Øre.

Nr. 194. Ringen, Lystspil efter Farquhar og Schrøder. 65 Øre. — Nr. 195. Tryllefløjten Syngestykke til Musik af Mozart, oversat af H. P. Holst. 60 Øre. — Nr. 196. Ægteskabspolitik, originalt Lystspil. 35 Øre. — Nr. 197. Lohengrin, romantisk Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 35 Øre. — Nr. 198. Villars' Dragoner, Syngestykke af Lockroy og Cormon, Musiken af Aimè Maillart, oversat af H. P. Holst. 65 Øre. — Nr. 199. Tartuffe eller Den Skinhellige, Komedie af Molière, oversat af Alfred Flinch. 1 Krone. — Nr. 200. Mestersangerne i Nürnberg, Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 75 Øre. — Nr. 201. Den hvide Dame, Syngespil af Scribe, oversat af Th. Overskou. 50 Øre. — Nr. 202. Korsikaneren, Syngestykke af de Saint-Georges ved Adolph Hertz, Musiken af Emil Hartmann. 40 Øre. — Nr. 203. Christiane, Komedie af Edmond Gondinet. 85 Øre. — Nr. 204. Iphigenia paa Tauris, Opera, Musiken af Gluck, oversat af Adolph Hertz. 35 Øre. — Nr. 205. Tannhäuser og Sangerkrigen paa Wartburg, romantisk Opera af Richard Wagner, oversat af Adolph Hertz. 35 Øre. — Nr. 206. De to Armringe, Opera efter A. Oehlenschläger, af Axel Grandjean. 25 Øre. — Nr. 207. Den Bjærgtagne, af F. Hedberg, Musikken af J. Hallstrøm, oversat af Adolph Hertz. 35 Øre. — Nr. 208. Tove, Syngespil i tre Akter, af P. E. Lange-Müller. 35 Øre. — Nr. 209. Et Kompagniskab, Lystspil i tre Akter, af Picard, Wafflard & Fulgence. 35 Øre. — Nr. 210. Postillonen i Lonjumeau, Syngespil i tre Akter, oversat af Th. Overskou. 65 Øre. — Nr. 211. Elskovsdrikken. Opera i to Akter af F. Romani efter Scribe, oversat af Th. Overskou. 35 Øre. — Nr. 212. Gnisten, Lystspil i en Akt af Edouard Pailleron, paa Dansk ved William Bloch. 35 Øre. — Nr. 213. Paa Krigsfod, Syngespil i en Akt. 35 Øre. — Nr. 214. Marquis de Villemer, Komedie af George Sand, oversat af H. P. Holst. 75 Øre. — Nr. 215. Kongen har agt det, Syngestykke af E. Gondinet, Musiken af Léo Délibes. 80 Øre. — Nr. 216. Martha, Opera af Friedrich, Musiken af Flotow. 40 Øre. — Nr. 217. Jægerbruden, Syngestykke, Musiken af Weber. 40 Øre. — Nr. 218. Hans Hejling, Syngestykke af Ed. Devrient, Musiken af H. Marschner. 40 Øre. — Nr. 219. Lady Tartuffe, Skuespil af Mdm. Emile de Girardin. 70 Øre. — Nr. 220. Ungdom og Galskab, Syngestykke efter Bouilly ved N. T. Bruun. 40 Øre. — Nr. 221. Familien Fourchambault, Skuespil af Emile Augier. 75 Øre. — Nr. 222. En Skjærsommernatsdrøm, Lystspil af Shakespeare. 40 Øre. — Nr. 223. Jeannettes Bryllup, Syngestykke af Barbier og Carré, oversat af A. Zinck, Musiken af B. Massé. 40 Øre. — Nr. 224. Rigoletto, Opera efter V. Hugo af F. M. Piave, Musiken af Verdi, oversat af A. Hertz. 40 Øre. Nr. 225. Mignon, Opera af Michel Carré og Jules Barbier, Musiken af Ambroise Thomas, oversat af A. Hertz. 40 Øre. — Nr. 226. Jean fra Nivelle, Syngestykke i 3 Akter af Gondinet og Gille, Musiken af Leo Délibes. 40 Øre. — Nr. 227. Hamlet, Opera i 5 Akter af Carré og Barbier, Musiken af A. Thomas. 40 Øre. — Nr. 228. Colomba, Opera i 3 Akter af H. P. Holst, Musiken af Axel Grandjean. 40 Øre. — Nr. 229. Don Juan, Opera i 4 Akter af L. du Ponte, Musiken af Mozart. 50 Øre.

Følgende Stykker ere udkomne særskilt:

Den 28. Januar, Vaudeville af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Kjærligheds Drømme, Vaudeville af Scribe. 50 Øre. — Pigen ved Søen, Opera. 50 Øre. — Kjærlighed og Politi, Vaudeville af H. Hertz. 65 Øre. — Guldbryllupsfrierierne, original Vaudeville. 65 Øre. — Sekretæren og Kokken, Lystspil af Scribe. 35 Øre. — Den skjønneste Dag i Livet, Vaudeville af J. L. Heiberg. 50 Øre. — Robert af Normandiet, Opera af Scribe og Delavigne, 65 Øre. – En Fødselsdag i Slutteriet, Vaudeville af Overskou. 50 Øre. — Livet i Skoven, Lystspil af Shakespeare ved S. Beyer. 75 Øre. — Viola, ligeledes. 75 Øre. — For ti Aar siden, orig. Lystspil. 50 Øre. — Lovbud og Lovbrud, Lystspil af Shakespeare ved S. Beyer. 50 Øre. — Julius Cæsar, ligeledes. 35 Øre. — Kong Lear, ligeledes. 65 Øre. — En Sommeraften, orig. Vaudeville. 50 Øre. — Antonius og Cleopatra, Sørgespil af Shakespeare, oversat af S. Beyer. 65 Øre. — Kongens Billed, Drama af O. C. Lund. 35 Øre.

Balletter: Søvngængerfken. 20 Øre. — Viktors Bryllup. 20 Øre. — Hertugen af Vendomes Pager. 20 Øre. — Povl og Virginie. 20 Øre. — Faust. 20 Øre. — Veteranen eller det gjæstfri Tag. 20 Øre. — Tyrolerne. 20 Øre. Nina eller den Vanvittige af Kjærlighed. 20 Øre. — Valdemar. 20 Øre. — Sylfiden. 20 Øre. — Don Quixote. 20 Øre. — Fantasiens Ø. 20 Øre. — Festen i Albano. 20 Øre. — Fædrelandets Muser. 20 Øre. — Toreadoren. 20 Øre. — Napoli. 20 Øre. — Erik Menveds Barndom. 20 Øre. — Bellmann. 10 Øre. — Kirsten Piil. 20 Øre. Raphael. 20 Øre. — Nymfen Chloris. 20 Øre. — Penelope. 10 Øre. — Den hvide Rose. 10 Øre. — Gamle Minder. 20 Øre. — Konservatoriet. 20 Øre. — Psyche. 20 Øre. — Kermessen i Brügge. 20 Øre. — Zulma eller Krystalpaladset. 20 Øre. — Brudefærden i Hardanger. 20 Øre. — Et Folkesagn. 20 Øre. — Abdallah. 20 Øre. — I Karpatherne. 20 Øre. — Blomsterfesten i Genzano. 20 Øre. — Fjældstuen. 20 Øre. — Fjærnt fra Danmark. 20 Øre. — Valkyrien. 25 Øre. — Giselle. 20 Øre. — Marketenderskens Hjemkomst. 20 Øre. — Thrymskviden med Forspil: Nornerne. 35 Øre. — Kort Adeler i Venedig. 25 Øre. — Livjægerne paa Amager. 20 Øre. — Et Eventyr i Billeder. 20 Øre. — Mandarinens Døtre. 10 Øre. — Weyses Minde. 10 Øre. — Arcona. 20 Øre. — Fra det forrige Aarhundrede. 15 Øre. — Fra Siberien til Moskou. 20 Øre. — Aditi. 20 Øre.